

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 112/25/1102-39
EEČ: 2-9-1070-2025

Bratislava II 09.09.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno e Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno e Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin
- forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

ako manžel poškodenej XXXXX (ďalej i ako poškodená) v období od roku 2023 až do dňa 29.03.2025 prevažne v priestoroch bytu na siedmom poschodí bytového domu na adrese Karadžičova 6 v Bratislave, najmä po požití alkoholických nápojov, opakovane verbálne a fyzicky napádal poškodenú takým spôsobom, že počas hádok prameniatich najmä v rozdielnych názoroch obvineného a poškodenej na výchovu ich spoločného maloletého syna M. H., ktoré postupne vygradovali až do vzájomných verbálnych útokov, obvinený opakovane poškodenú udieral do oblasti tváre, rúk, chrbta, vykrúcal jej ruky, v dôsledku čoho spôsobil obvinený poškodenej drobné poranenia vo forme modrín a škrabancov, pričom tieto útoky sa postupom času stupňovali až sa diali na mesačnej báze, pričom dňa 29.03.2025 v doobedňajších hodinách obvinený po požití alkoholických nápojov po vzájomnej hádke týkajúcej sa ich spoločného syna, pristúpil k poškodenej, ktorú rukou udrel do oblasti nosa,

v dôsledku úderu ktorého poškodená spadla na zem a z nosa sa jej spustil tok krvi, ktorá jej zaliala tvár a následne jej vznikol opuch nosa, pričom poškodená nadobudla stres a strach z tejto situácie a vybehla von z bytu, kde zaklopala na bytové dvere suseda, ktorý následne privolať hliadku Policajného zboru, obvinený tiež v rozhodnom období opakovane násilným spôsobom požadoval od poškodenej vydanie kreditnej karty v jej vlastníctve, kedy v prípade odmietnutia poškodenu chytí pod krk a pritlačí k stene až do doby, kedy mu kreditnú kartu vydala, čím poškodenej spôsoboval fyzické a psychické utrpenie v podobe fyzickej bolesti, strachu a stresu,

Okresnému úradu Bratislava, Odboru všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, Bratislava,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že skutok zo dňa 29.03.2025 a tiež ďalšie čiastkové protiprávne konania obvineného smerujúce proti poškodenej by mohli byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ 2. oddelenia vyšetrovania, Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II (ďalej i ako vyšetrovateľ PZ) uznesením sp. zn. ČVS:ORP-251/1-VYS-B2-2025 zo dňa 30.03.2025 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Dňa 23.07.2025 predložil vyšetrovateľ PZ na tunajšiu prokuratúru kompletný na vec vzťahujúci sa vyšetrovací spis podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku s návrhom na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku.

Preskúmaním predloženého vyšetrovacieho spisu som dospela k záveru, že skutkový stav danej trestnej veci možno považovať za dostatočne zistený. Na podklade výsledkov dokazovania zabezpečeného v prípravnom konaní možno jednoznačne konštatovať, že skutok, pre ktorý je XXXXX trestne stíhaný, naplňuje zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona ako ani žiadneho iného trestného činu, avšak čiastkové útoky, ktorých sa mal obvinený dopustiť a ktoré sa mu kladú za vinu v prebiehajúcom trestnom konaní, môžu naplňovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Tr. zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Skutkový i právny stav predmetnej veci považujem v plnom rozsahu za odôvodňujúci zákonný postup podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné

pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. V súvislosti s uvedenou zásadou trestného konania konštatujem, že skutkový stav zistený v priebehu prípravného konania na podklade vyšetrovania uskutočneného vyšetrovateľom Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave II považujem za náležité zistený a to v rozsahu postačujúcom na vydanie meritórneho rozhodnutia.

Dokazovaním vykonaným v priebehu prípravného konania bol zistený nasledovný skutkový stav.

Obvinený XXXXX v prípravnom konaní k veci vypovedal, že v domácnosti, v ktorej žije s manželkou XXXXX a ich synom, boli hádky na dennom poriadku, pričom alkohol zohrával úlohu z oboch strán. Ich syn má ADHD a manželka, teda poškodená, vyžaduje od nich poslušnosť, čo je nereálne, preto dochádza ku konfliktom. Vo svojej výpovedi popísal priebeh udalostí, ku ktorým došlo dňa 29.03.2025. Uviedol, že po tom čo syn neurobil, čo manželka požadovala, zobrala na syna varechu. Následne začul plač malého, opýtal sa preto manželky, čo sa stalo. Ona na to povedala, že si zaslúžil. On jej následne dal facku otvorenou pravou dlaňou a trafil ju na líce, následkom čoho spadla na zem. Následne sa jej spustila krv, začala vykrikovať na celý panelák, vybehla na chodbu a sused, ktorý to počul, zavolať policajtov, ktorí ho (obvineného) následne zobrali. V procesnom postavení podozrivého menovaný uviedol, že jeho manželka je dominantná žena, ktorá presadzuje svoj názor. K svojej osobe sa vyjadril, že dlhodobo nepracuje, nezarába, stará sa o domácnosť a výchovu malého syna. Majetok a peniaze označil za možný dôvod vzniku konfliktov všeobecne. K svojej osobe sa vyjadril, že z alkoholických nápojov pije najmä pivo a víno. Zvyknú popíjať spolu s manželkou. Tvrdý alkohol zväčša nepijú. Periodicitu verbálnej výmeny názorov kvantifikoval spôsobom, že niekedy sú týždne, že sa nič nedeje a potom obdobie, že sa to deje každý deň. Čo sa týka fyzického útoku zo dňa 29.03.2025, podľa vyjadrenia obvineného sa jednalo o prvý fyzický útok za dosť dlhú dobu. Za iniciátora konfliktov považuje zväčša manželku. Opísal to tak, že manželka mu zadá úlohy a keď tieto nesplní, vznikne problém, manželku mu nadáva. Ak je triezvy, jej správanie ignoruje. Avšak keď začne manželka nadávať synovi, že je kokot, na to už reaguje podobným spôsobom a povie manželke, že kokot je ona. Manželka sa obdobným spôsobom na adresu syna vyjadruje niekedy aj každý deň, inokedy dva týždne nič. Správanie manželky je ako aprílové počasie. Poprel, že by svoju manželku niekedy kopal. Vie o tom, že manželka má zlú zrážanlivosť krvi, takže keď manželku asi trikrát držal za ruku, vznikli jej tam modriny. S manželkou pili spoločne, vtedy sa hádali vzájomne. V čase, keď boli triezvi, hádky pramenili zo synovho konania. Inak nemali dôvod sa hádať. Čo sa týka kreditnej karty, ktorú mal brať manželke, uviedol, že jej ju niekedy vzal, ale iné veci jej určite nebral.

Poškodená XXXXX bola v priebehu prípravného konania vypočúvaná k danej trestnej veci viackrát, pričom po náležitom zákonnom poučení v štádiu po vznesení obvinenia uviedla, že prvé nezhody medzi ňou a manželom vznikli v dôsledku straty firmy, o ktorú nešťastím prišiel. Riešili to tak, že on sa ostal starať o domácnosť a ona sa starala o finančné zabezpečenie rodiny. Prvé slovné výmeny názorov sa u nich vyskytli v roku 2019 alebo 2020. Svoje problémy riešili doma, neriešili to na verejnosti. K hádkam dochádzalo sporadicky. V poslednej dobe sa stalo, že mali aj nezhody týkajúce sa syna. Ona od syna niečo vyžadovala, manžel povedal, že

nechaj tak. K udalostiam zo dňa 29.03.2025 uviedla, že celé sa to začalo hádkou kvôli učeníu so synom. Syn vedel využívať situáciu a obrátil sa na otca a tak to vzniklo. V tento deň ju manžel udrel jedenkrát do tváre. Bol pri tom prítomný ich syn. S týmto zranením nebolo potrebné vyhľadať lekársku pomoc. Nebála sa o svoj život. Na otázku, či k nejakým fyzickým útokom došlo mimo už spomenutého incidentu, poškodená odmietla presnejšie odpovedať. Uviedla, že sporadicky sa stalo a skončilo to len modrinami. Nikdy nevyhľadala lekárske ošetrenie. Rovnako tak poškodená odmietla odpovedať na otázku, kto bol iniciátorom konfliktov medzi ňou a jej manželom. K hádkam medzi ňou a manželom nikdy nedošlo za triezva, len vtedy ak mal manžel vypité. Stávalo sa, že si po večeri spolu otvorili fľašu vína a toto pili. Na otázky vyšetrovateľa PZ, či obvinený poškodenú ponižoval, vyhrážal sa jej nejakou ujmou, nútil ju k pohlavnému styku, obmedzoval ju na jedle či spánku, odpovedala, že nie. Na otázku, či jej obvinený niekedy bral platobné prostriedky alebo mobilný telefón, odmietla odpovedať. V minulosti sa stalo, že poškodená vyhodila z bytu tak svojho manžela ako i syna, ale za chvíľu boli späť. Poškodená tiež uviedla, že v rámci ich spolužitia sa vyskytli situácie, kedy ona verbálne zaútočila na obvineného výčitkami a to kvôli práci alebo prístupu k dieťaťu. K útokom na svoju osobu zo strany manžela uviedla, že sa malo jednať o buchnutý do tváre, chrbta a končatín. Na záver uviedla, že ku všetkým konfliktným situáciám dochádzalo v čase, keď bol manžel opitý. Za triezva fungovali normálne. Chcela donútiť manžela, aby sa liečil, lebo to sám dobrovoľne nechcel. Taktiež uviedla, že malého syna udrela v minulosti varechou. Obvinený na to reagoval tak, že on následne udrel ju.

V rámci vyšetrovania trestnej veci boli vypočutí i ďalší svedkovia.

Svedkovia XXXXX (brat poškodenej) a XXXXX (sesternica poškodenej) opísali vzťah obvineného a poškodenej v podstate v obsahovej zhode, ako dlhodobu narušenú a búrlivú. Uviedli, že majú za to, že k narušeniu ich vzťahu došlo v dôsledku straty zamestnania obvineného. Svedkyňa XXXXX k veci uviedla, že nebola osobne prítomná pri fyzických útokoch medzi obvineným a poškodenou. O týchto má vedomosť len z počutia poškodenej. Malo sa to začať v roku 2023. Ich vzťah je premenlivý, jeden týždeň je dobre, druhý zle. Oldřicha opísala ako príjemného a komunikatívneho človeka. V súčasnosti ho vídava menej. Následne v štádiu po vznesení obvinenia svedkyňa odmietla vypovedať. Svedok XXXXX vypovedal, že vzťah sestry a obvineného by sa dal rozdeliť na dve obdobia, najprv dobré a potom nastal dáký zlom, po ktorom sa ich vzťah zhoršoval. Ide podľa neho o posledné dva, tri roky. Nejaké väčšie problémy v ich vzťahu vníma za posledný rok. Nikdy nebol svedkom žiadneho fyzického útoku obvineného na svoju sestru. Má za to, že nejakú tú rolu tam hrá i alkohol, a to na oboch stranách.

Svedok XXXXX vypovedal, že je susedom obvineného a poškodenej. Dňa 29.03.2025 mu zaklopala poškodená, mala zakrvavenú tvár aj ruku a povedala: „... ten kokot na napadol... „ . On následne privolať políciu. V danom čase prišiel na chodbu aj obvinený, nebol agresívny, nevyhrážal sa. Suseda hneď v telefóne hliadke hlásila, že nepotrebuje lekárske ošetrenie. Do privolania hliadky komunikovala poškodená s obvineným vulgárne. Fyzicky sa nenapádali. On (svedok) nemá so susedmi žiadny vzťah. Eviduje hádky medzi nimi, ku ktorým dochádza od roku 2023 alebo 2024, každý mesiac minimálne štyri krát. Ide o hluč, krik, búchanie dverami a podobne. Obsahom týchto hádok bolo zväčša to, že suseda ho chcela vyhodit' z bytu, sused samozrejme nechcel. On (svedok) bol viackrát svedkom toho, že

sused bol aj so synom vyvretí pred bytom. Nikdy nebol svedkom žiadneho fyzického konfliktu medzi susedmi. K poškodenej uviedol, že, pôsobí ako slušný, nekonfliktný a vzdelaný človek. Ale keď sa hádajú, je ona dosť hlučný človek, verbálne agresívna a vulgárna. Zaznamenal aj verbálny útok poškodenej na obvineného. Nadávala mu, že je vydržiavaný kokot, darmožráč, lenivý,...že živí jeho riť, ...toto sa opakovalo najčastejšie a v roku 2023 to bolo aj trikrát do týždňa.

Svedkyňa XXXXX uviedla, že so susedmi má problém už dva roky. Počul krik, hádky, pričom pani XXXXX vrieska a tiež ich malý syn. Oboch vídavala pod vplyvom alkoholu, ťažko sa vyjadriť, ktorí z nich viac. Ona (svedkyňa) pozná susedu Humpolcovú ako hrubú osobu, nadáva tak manželovi ako i malému chlapcovi. Vníma ju ako agresívnu hysterickú osobu. Používa slovník, ktorý do úst ženy a matky nepatrí. S chlapcom vídavala len suseda, taktiež ho stretávala s nákupmi i so psom.

Svedkyňa XXXXX, suseda v bytovom dome, v ktorom býva obvinený a poškodená, k veci vypovedala, že raz osobne navštívila domácnosť menovaných. Stalo sa tak preto, že z ich bytu počula akoby hrdelné zavíjanie. Keď zaklopala, otvoril sused XXXXX aj s malým chlapcom, pričom tie zvuky sa z bytu ozývali stále. Pán XXXXX na otázku, čo sa deje, odpovedal niečo v zmysle, že jeho žena je šibnutá a malý chlapec povedal, že... oni nič neurobili. Tiež sa spýtala, či netreba zavolať záchranku, aby jej dali niečo na ukludnenie, lebo zvuky boli naozaj desivé. Následne na to ju navštívila suseda XXXXX, ospravedlňovala sa a mala uvádzať, že jej je fyzicky ubližované. Ona (svedkyňa) nebola účastná žiadneho fyzického útoku. K oboj menovaným uviedla svedkyňa, že si myslí, že obaja pijú.

Svedkovia XXXXX a XXXXX, obaja príslušníci PZ, ktorí dňa 29.03.2025 vykonali služobný zákrok týkajúci sa útoku obvineného na poškodenú, popísali okolnosti zákroku ako i správanie poškodenej a obvineného na mieste činu. Poškodená im mala bližšie objasňovať okolnosti vzájomného spolužitia s obvineným. Obvinený mal pôsobiť kľudným dojmom, pričom sa venoval synovi a snažil sa ho ukladiť.

Počas prípravného konania bola do trestného konania pribratá XXXXX, znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, za účelom posúdenia závislosti obvineného XXXXX od návykových látok a tiež XXXXX, znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, za účelom vykonania psychologického vyšetrenia obvineného a tiež poškodenej XXXXX.

Znalkyňa XXXXX v rámci vykonaného znaleckého dokazovania u obvineného nevyexplovala závislosť od alkoholu ani od iných návykových látok. Obvinený má podľa znalkyne trpieť poruchou psychiky a správania, čo je zapríčinené škodlivým užívaním alkoholu bez rozvinutej závislosti. Skúmanie duševného stavu obvineného vyhodnotila znalkyňa ako neopodstatnené. Rovnako tak nenavrholo uloženie žiadneho ochranného liečenia.

Vo vzťahu k osobnosti obvineného XXXXX vypracovala znalkyňa XXXXX, znalecký posudok číslo 09/2025, zo záverov ktorého vyplýva, že osobnosť obvineného sa vyznačuje introverziou, pri rozhodovaní preferuje premýšľavý, logický prístup a emočné podnety spracúva s odstupom. Jeho hodnotový systém je skôr prosociálny. Obvineného znalkyňa vyhodnotila ako osobu bez prejavov

psychopatológie, s relatívne stabilnou osobnosťou, u ktorej sa v špecifických podmienkach môže objaviť znížená flexibilita a adaptačná zdatnosť. V bežnom fungovaní vykazuje primeranú mieru zvládania a sebaregulácie. Agresivita nie je u obvineného jadrovým rysom. Pokiaľ dochádza k agresívnemu správaniu u obvineného, ide o reakciu na pocit ohrozenia. Agresivita nenesie znaky predátorskej proaktívnej agresivity, ide o reaktívnu formu, v záťaži reaguje väčšinou vyhýbavo, aby sa ochránil pred pocitom ohrozenia. Agresívne správanie sprevádza nadlimitnú záťaž pri zníženej kapacite pre zvládanie stresu, pokles kapacity pre kontrolu môže byť ovplyvnený požitím alkoholu. Z posudku tiež vyplýva, že vzťah poškodenej a obvineného možno charakterizovať ako ambivalentný so snahou pre udržanie pozície autority, ktorá je však ohrozovaná jeho nízkou adaptačnou flexibilitou a neschopnosťou adekvátne reagovať v emočne vypätých situáciách. Obvinený nevykazuje trvalo zvýšenú mieru konfliktности ani tendenciu k patologickej agresivite. K výskytu konfliktného správania dochádza skôr situačne, najmä v podmienkach emočnej záťaže a oslabenia sebaregulácie (napr. pod vplyvom alkoholu), kedy môže dochádzať k zníženiu tolerancie a zvýšenej reaktivity v interpersonálnych vzťahoch. Motivácia neadaptívneho konania je tvorená predovšetkým zlyhaniami v kontrole správania, ktoré sú impulzívneho charakteru v spojitosti s oslabením kontrolných mechanizmov, pravdepodobne v dôsledku abúzu alkoholu. Neadaptívne správanie pôsobí ako kompenzačné vo vzťahu k nárokom na vlastný sebaobraz v roli muža či otca, pričom smeruje k upevneniu jeho pozície vo vzťahu - aj za cenu zníženia vplyvu, postavenia alebo dôstojnosti partnerky. Schopnosti obvineného ovládať brzdiace mechanizmy pri násilnom, agresívnom a impulzívnom konaní je znížená, čo je dôsledkom zníženej kapacity pre zvládanie stresu, ktorý zlyháva v neprehľadných, hlavne sociálnych situáciách s blízkymi osobami. Znalčka konštatovala, že u obvineného boli zistené znaky pravdepodobného abúzu alkoholu.

Závery týkajúce sa psychologického rozboru osobnosti poškodenej XXXXX sú zhrnuté v znaleckom posudku Soni Algayerovej MSc., číslo 08/2025. Z jeho záverov vyplýva, že osobnosť poškodenej je charakterizovaná nevyhranenosťou voči emóciám vs. racionálnym mechanizmom pri rozhodovaní a zvládaní záťaže s dobrou kapacitou pre zvládanie záťaže. Osobnostná organizácia poškodenej je menej zrelá. Nezrelosť osobnostnej organizácie poškodenej a zraniteľnosť v interpersonálnej sfére môžu prispievať k problémom s kontrolou správania. Znalčka tiež vo vzťahu k posudzovanému prípadu uviedla, že v prípade, ak partner v kooperácii pri riešení problémov zlyháva, bude sa poškodená snažiť nájsť iný zdroj podpory (systém, trestné oznámenie). Ak sa nenaplnia očakávania, že druhí budú tolerantní k jej potrebám a nárokom, dochádza u poškodenej k prehľbovaniu negatívnej emočnej bilancie. Všeobecná vierohodnosť poškodenej je znížená. Znalčka konkrétne uviedla, že osobnostné charakteristiky prispievajú k dôvodom znížiť všeobecnú vierohodnosť poškodenej s ohľadom na celkovú osobnostnú nezrelosť, vplyv emócií na kvalitu poznávacích funkcií a odstup od emočne významných situácií. Na základe psychologického vyšetrenia poškodenej a na základe rozboru prípadu tiež dospela k záveru, že u poškodenej neboli zistené znaky typické pre obeť domáceho násillia resp. týranú osobu. Neboli zistené psychologické znaky typické pre dlhodobé týranie. Znalčka konštatovala, že vzhľadom na osobnostné črty (nízka emočná stabilita, úzkosť, závislosť) a emočnú reaktivitu je pravdepodobné, že k vyhroteniu niektorých konfliktov mohlo dochádzať obojstranne, pričom role obeť a agresora sa mohli v danom vzťahu meniť v závislosti od okolností a emočného napätia, pričom častejšiu aktivitu v podobe útočného správania vykazoval podľa výpovedí obvinený, a to

najmä pod vplyvom alkoholu, nemožno však vylúčiť podiel poškodenej na eskalácii niektorých situácií. Poškodená v čase násilných epizód vnímala správanie obvineného ako narušenie pozitívnej emočnej bilancie spojené s pocitmi psychického dyskomfortu, čo u nej vyvolávalo strach, ktorý odznel krátko po udalostiach. Na psychike poškodenej tieto nezanechali významnejšie následky pozorovateľné znalkyňou. Konanie obvineného neovplyvnilo obvyklý spôsob života poškodenej zásadným spôsobom. Ako najvýznamnejší vplyv majúci negatívny dopad na jej obvyklý spôsob života, považuje ich odlúčenie. U poškodenej boli znalkyňou pozorované znaky abúzu alkoholu. Záverom vyhodnotila znalkyňa vzťah medzi obvineným a poškodenou ako dlhodobý konfliktný, so zvýšenou mierou stresu a častými interpersonálnymi napätiami. Výpoveď poškodenej je aktívna so snahou kontrolovať situáciu. Poškodená nevykazuje znaky ustupovania z uspokojovania vlastných potrieb. Snahy vzdorovať nemajú z dlhodobého hľadiska ustupujúcu tendenciu. U poškodenej konštatovala neprítomnosť depresívneho syndrómu, zvýšenej ostražitosť a tiež neprítomnosť nadmernej opatrnosti a konzervatívnosti vo vzťahu k druhým, čo znamená, že absencia uvedených znakov nezodpovedá obrazu osoby vystavenej dlhodobému a intenzívnemu psychickému tlaku. Znalkyňa má za to, že v posudzovanom prípade sa jedná o opakovanie konfliktných epizód medzi zúčastnenými osobami.

Dôkaznú situáciu prejednávaneho prípadu dotvárajú záznamy hliadok PZ spísané v súvislosti s preverovaním udalostí zo dňa 29.03.2025 a vykonaného šetrenia v bytovom dome na Karadžičovej ulici 6 v Bratislave a tiež informácie z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, s ktorým vyšetrovateľ PZ komunikoval v priebehu prípravného konania. Príslušný úrad práce z dôvodu adopcie maloletého M. H. a odovzdaných informácií od rakúskych orgánov situáciu v rodine Humpolcových dlhodobý monitoruje. V súčasnosti zároveň prebieha samostatne vedené trestné konanie vo veci podozrenia z protiprávneho konania matky XXXXX nasmerovanému voči jej maloletému synovi.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e) Trestného zákona sa dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
 - e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.
- za taký čin sa potrestá odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Objektívna stránka skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby spočíva v zlom zaobchádzaní so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (porovnaj R 20/1984-I). Pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie" treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Komplexným vyhodnotením zadovážených dôkazov v súlade so zásadou ustanovenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, som po starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, dospela k jednoznačnému záveru, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené zákonné znaky trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona ako ani iného trestného činu. Na podklade zisteného skutkového stavu konštatujem, že partnerský vzťah medzi obvineným a poškodenou XXXXX je možné z dlhodobého hľadiska označiť ako konfliktný determinovaný i samotnými osobnostnými danosťami týchto osôb a tiež ovplyvnený pravdepodobným nadužívaním návykových látok v podobe alkoholu. Na podklade dôkladného vyhodnotenia vzájomnej interakcie vzťahov medzi obvineným a poškodenou nemožno v danom prípade hovoriť o jednostrannom a dlhodobom tlaku obvineného voči poškodenej. V danej súvislosti poukazujem najmä na znalecké posudky Soni Algayerovej, MSc., z ktorých je zrejmé, že vzťah medzi poškodenou a obvineným možno hodnotiť ako dlhodobý konfliktný so zvýšenou mierou stresu a častým interpersonálnym napätím s výskytom opakovaných hádok. Znalkyňa v kontexte hodnotenia vzájomného vzťahu obvineného a poškodenej, poukazujúc na osobnostné črty poškodenej a jej emočnú reaktivitu, označila ako pravdepodobné, že k vyhroteniu niektorých konfliktov mohlo dochádzať obojstranne. Role obete a agresora sa mohli v danom vzťahu meniť v závislosti od okolností a emočného napätia, pričom podiel poškodenej na eskalácii niektorých situácií nemožno vylúčiť. Znalkyňa nezistila, že by vo vzťahoch interakcie medzi poškodenou a obvineným šlo o proces spĺňajúci psychologické kritéria pre proces týrania. V posudzovanom prípade nedošlo k rozvoju znakov typických pre týranie a týranú osobu. Sama poškodená vo svojej výpovedi uvádzala, že medzi ňou a manželom dochádzalo k častým hádkam, ktorých iniciátorom bola i práve ona, nakoľko tieto vyplynuli z jej tenzie týkajúcej sa práce manžela. V danom kontexte poukazujem na výpovede tak najbližších rodinných príslušníkov poškodenej ako i najbližších susedov, ktorí v zásade zhodne potvrdili existenciu opakujúcich sa verbálnych konfliktov, za iniciátora ktorých nemožno označiť jednostranne obvineného. Susedia z bytového domu vypovedali o problémovom správaní poškodenej, ktorého boli svedkami. Dokazovanie nasvedčuje tiež tomu, že k vzniku konfliktných situácií medzi obvineným a poškodenou dochádzalo i v dôsledku požívania alkoholických nápojov najmä na strane obvineného, avšak rozhodne nie bezvýhradne, nakoľko i u poškodenej bol znalkyňou konštatovaný pravdepodobný abúzus alkoholu. Pri hodnotení zabezpečených dôkazov poukazujem tiež na výpovede svedkov vypočutých v predmetnom trestnom konaní, pričom ani jeden zo svedkov nebol prítomný pri priamom fyzickom útoku na poškodenú.

S poukazom na zabezpečenú dôkaznú situáciu možno v posudzovanom prípade hovoriť o konfliktnom partnerskom vzťahu medzi poškodenou a obvineným, v ktorom dochádzalo k pravidelným hádkam, verbálnym útokom a disharmonickým situáciám, pričom tak obvinený ako aj samotná poškodená osobnostne prispievali k vzniku neprimeraných reakcií v rámci riešenia ich bežných rodinných záležitostí. Fyzické ani psychické utrpenie ako následok vyžadujúci sa pre naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, nebolo u poškodenej XXXXX konštatované.

Z výsledkov dokazovania je zároveň zrejmé, že útoky verbálneho charakteru boli dlhodobý bežnou súčasťou partnerského spolužitia obvineného a poškodenej. Zároveň možno konštatovať, že niektoré útoky prerástli z verbálnej roviny do roviny

priameho fyzického útoku obvineného na poškodenú, a to najmenej dňa 29.03.2025, kedy obvinený napadol poškodenú tým spôsobom, že ju udel rukou do oblasti tváre, v dôsledku ktorého úderu spadla poškodená na zem a spôsobil jej okamžité krvácanie nosa, bolesť a stres zo vzniknutej situácie. Závery vykonaného dokazovania síce nasvedčujú záveru, že vyššie opísaný útok obvineného smerujúci proti telesnej integrite poškodenej nebol jediným prejavom fyzického násillia obvineného na poškodenú, avšak napriek pomerne rozsiahlemu dokazovaniu nemožno ďalšie obdobné skutky, ku ktorým podľa vyjadrenia poškodenej (odmietla ich bližšie špecifikovať) malo dôjsť, konkretizovať časovým a miestnym vymedzením, či detailným opisom konania. Rovnako tak s poukazom na odmietavý postoj samotnej poškodenej k výpovedi v rámci prebiehajúceho trestného konania sa taktiež nepodarilo jednoznačne preukázať akékoľvek konanie obvineného spočívajúce v obmedzovaní prístupu k jej majetku, resp. osobným veciam patriacim poškodenej.

V nadväznosti na vyššie uvádzané skutočnosti, ktoré boli zistené v priebehu prípravného konania je zároveň potrebné konštatovať, že i keď konanie obvineného XXXXX nemožno subsumovať pod skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. e) Trestného zákona, ako ani iného trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona, konanie obvineného spočívajúce vo verbálnych útokoch a konkretizovanom presne špecifikovanom fyzickom útoku na poškodenú manželku XXXXX, ku ktorému malo dôjsť dňa 29.03.2025 v Bratislave v priestoroch bytu na Karadžičovej 6, by mohlo naplniť skutkovú podstatu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Tr. zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V zmysle uvedeného sa priestupku dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrážaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním. S poukazom na uvedené uzatváram, že konaním obvineného XXXXX nebol spáchaný trestný čin. Čiastkové útoky obvineného by však mohli naplňovať znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na prejednanie ktorých je príslušný Okresný úrad Bratislava, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Tomášikova 46, Bratislava.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Silvia Siweková
prokurátorka